

Но гърмежитѣ скоро се прѣкратиха. Оказа се, че двама турци — войници, вѣроятно отъ разбѣгалитѣ се отъ Шипченския отрядъ, искали да влѣзатъ града, но биле забѣлѣзани отъ часовоя, макаръ и да бѣше нощта тъмна. На питанието на часовоя: „стой! кой иде?“ турцитѣ отговорили съ пушечни гърмежи. Часовоя и подчасъка, въ своя редъ, открили по турцитѣ огънь. Слѣдъ по нѣколко гърмежа и отъ двѣтѣ страни, турцитѣ се оттеглили.

8 Юлий. — Слѣдъ смѣната отъ аванпостната верига, ротния командиръ разказваше, че на мѣстото на снощната прѣстрѣлка билъ намѣрилъ 6 гилзи отъ пушка Пибоди-Мартини и забѣлѣзалъ слѣди отъ кръвъ, — обстоятелство, което показваше, че опълченцитѣ, макаръ и въ тъмнината, не хвърляли куршумитѣ на вѣтъра.

По-горѣ бѣхъ казалъ, че Шипченския турски отрядъ се бѣ разбѣгалъ: едната частъ къмъ Калоферъ, другата къмъ Мъглишъ. Мнозина отъ тѣзи бѣглеци се скитаха по казанлъшката долина. Нѣкои отъ тѣхъ безъ оръжие, а други съ всичкото въоръжение. Такива войници, прѣимущественно арапи, твърдѣ често се нападаха въ рѣцѣтѣ на нашитѣ разѣзди и населението и се прѣдаваха, безъ ни най-малкото съпротивление. Освѣнъ горнитѣ, по цѣлата долина се скитаха многочисленни шайки — башибозуци, отъ които ходението не само по селата, но и въ околността на града бѣше не съвсѣмъ безопасно. Твърдѣ често тѣ нападаха не само върху мирнитѣ и беззащитни селени, но и върху разѣздитѣ. Изобщо, башибозуцитѣ, не ипущаха случая да не напакостятъ на ненавистнитѣ имъ гяури. Жертва на такова нападение бѣ станалъ полковникъ графъ Роникеръ. Той, на 5 Юлий, на чело на казашкитѣ сотни, минавалъ покрай Хассовската кория по срѣдъ бѣлъ день и то въ 3—4 версти отъ Казанлъкъ, когато отъ корията се раздалъ пушечни залпъ. Графа и нѣколко казаци паднали отъ конетѣ си мъртви.

Това разбойническо убийство на графа бѣ силно възмутило както русситѣ, тѣй сѣщо и бѣлгаритѣ. Тѣзи послѣднитѣ бѣха рѣшили да отмѣстятъ за смъртта на полковникъ Роникера, като избиятъ най-извѣстнитѣ, не само казанлъчани, но и на цѣлата околностъ върли кръвопийци, на чело съ казанлъшкия каймаминъ. Този достоенъ на султана прѣдставителъ въ казанлъшката кааза съ своитѣ кражби и убийства бѣ расплакалъ цѣлата околия. Но благодарение на взетитѣ у врѣме отъ страна на